

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Dysfagia (Konwersatorium), PG_00151541						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2026/2027		
Poziom kształcenia	II stopnia		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	2		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	4		Liczba punktów ECTS		2.0		
Profil kształcenia	praktyczny		Forma zaliczenia		zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Klaudia Kluj-Kozłowska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	20.0	0.0	0.0	0.0	0.0	20
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	20		2.0		28.0	50
Cel przedmiotu	Celem zajęć jest przedstawienie definicji, epidemiologii zaburzenia i scharakteryzowanie przyczyn oraz typów dysfagii u dzieci i dorosłych. W czasie zajęć studenci poznają dokładny przebieg funkcji połykowej w czterech jej fazach, jej rozwój w ontogenezie, charakterystykę mięśni i nerwów zapewniających prawidłowy jej przebieg. Przedstawiony zostanie przebieg diagnozy dysfagii. Zagadnieniem poruszonym w czasie wykładu będzie także terapia zaburzeń połykania						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGMU2_W10] Zna i rozumie problematykę zaburzeń przyjmowania pokarmu o różnej etiologii i przebiegu u pacjentów w różnym wieku, zasady diagnozy i terapii dysfagii.	Zna i rozumie problematykę zaburzeń przyjmowania pokarmu u pacjentów w różnym wieku, specyfikę diagnozy i terapii w różnych grupach wiekowych	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGMU2_U06] Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania uwarunkowań biomedycznych i psychicznych problemów językowych oraz dysfagii u pacjenta, potrafi dokonać analizy i interpretacji informacji zebranych ze źródeł medycznych i psychologicznych.	Potrafi w sposób pogłębiony przeprowadzić analizę uwarunkowań biomedycznych i psychicznych zaburzeń pokarmowych oraz właściwie posługiwać się terminologią służącą opisowi dysfagii i formułowaniu wniosków	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_W07] Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej i zaburzeniach pokarmowych o różnej etiologii u osób dorosłych, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii.	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o zaburzeniach komunikacji językowej i zaburzeniach pokarmowych o różnej etiologii u osób dorosłych, zasadach ich diagnozowania oraz programowania terapii	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGMU2_K01] Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania.	Dostrzega konieczność ciągłego poszerzania wiedzy dotyczącej zaburzeń pokarmowych i jej modyfikowania	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny
	[LOGMU2_W05] Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń mowy i zaburzeń w przyjmowaniu pokarmu u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych i wad genetycznych.	Zna objawy i przyczyny dysfagii oraz jej klasyfikację na poziomie wystarczającym do zdiagnozowania zaburzeń pokarmowych u dzieci, także tych ze skomplikowanymi zaburzeniami neurologicznymi i wada genetycznymi	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGMU2_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy i trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Potrafi samodzielnie przeprowadzić diagnozę i terapię dysfagii, wskazać jej przyczyny i właściwie do wieku pacjenta oraz jego schorzenia dobrać ćwiczenia terapeutyczne	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
Treści przedmiotu	Przebieg czynności połykania. Mięśnie i nerwy zapewniające prawidłowy przebieg czynności połykania.. Definicje dysfagii i jej rodzaje. Przyczyny dysfagii u dzieci i dorosłych. Kliniczna diagnoza dysfagii z wykorzystaniem narzędzi do oceny zaburzeń połykania.Terapia dysfagii u dzieci i dorosłych.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	ocena z kolokwium	51.0%	75.0%
	aktywność na zajęciach	51.0%	25.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Leonard, R., & Kendall, K. (2023). <i>Dysphagia assessment and treatment planning: a team approach</i>. Plural publishing. Litwin M., Pietrzyk I. (2013). Diagnoza i terapia dysfagii. Film instruktażowy. Wyd. Komlogo Madetko, N., Budrewicz, S., Koszewicz, M., & Słotwiński, K. (2018). Dysfagia ustno-gardłowa w zaburzeniach ruchowych. <i>Polski Przegląd Neurologiczny</i>, 14(2), 105-111. ROTTERMUND, J., KNAPIK, A., HAMERLIŃSKA, A., & WARMUZ-WANCISIEWICZ, A. (2018). DYSFAGIA W OPIECE I REHABILITACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH. <i>Health and Social Work</i>, 13. Spieker, M. R. (2000). Evaluating dysphagia. <i>American Family Physician</i>, 61(12), 3639-3648. Jamróż B., Chmielewska-Walczak J., Milewska M. (2019). Instrumentalne metody badań zaburzeń połykania. Atlas z materiałem wideo Logemann, J. A. (1995). Dysphagia: evaluation and treatment. <i>Folia Phoniatrica et Logopaedica</i>, 47(3), 140-164. Lind, C. D. (2003). Dysphagia: evaluation and treatment. <i>Gastroenterology Clinics</i>, 32(2), 553-575. Narożny W., Szmaj M. (2014). Zaburzenia mowy w dysfagii. W: S. Milewski, J. Kuczkowski, K. Kaczorowska-Bray (red.) Biomedyczne podstawy logopedii. Gdańsk: Harmonia Universalis. studiowana samodzielnie przez student Litwin M. (2018). Zaburzenia połykania u osób starszych. W: W. Tłokiński, S. Milewski, K. Kaczorowska-Bray (red.), Gerontologopedia. Gdańsk: Harmonia Universalis.
	Uzupełniająca lista lektur	Jarzyńska-Bučko, A., Szkiełkowska, A., & Mularzuk, M. (2020). Postępowanie logopedyczne w zaburzeniach połykania. <i>Nowa Audiofonologia</i>, 7(4), 47-50. Chęciński P. (2005). Zachłystywanie się. W: G. Janczewski (red.), Otolaryngologia praktyczna. Podręcznik dla studentów i lekarzy (t. 2). Gdańsk: Via Medica. Held-Ziółkowska M. (2005). Zaburzenia połykania. W: G. Janczewski (red.), Otolaryngologia praktyczna. Podręcznik dla studentów i lekarzy (wyd. 1). Gdańsk: Via Medica
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.